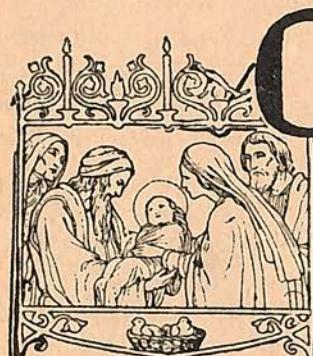

ПРАВОСЛАВНО ХРИСТИЯНЧЕ

МЕСЕЧНО СПИСАНИЕ ЗА ДЕЦА — ИЗДАВА СВ. СОФИЙСКА МИТРОПОЛИЯ.

Сретение Богородице.

Въвъ храма свети Симеонъ
очеква нѣщо напоконъ.
Сърдце му въ пламъкъ пламенѣе,
горещо моли се, копнѣе.

И, ей — съ Младенецъ на ржце,
съ усмивка блага на лице,
Пресвета Дева въ храма влиза...
А Симеонъ насреща слизи,

Младенца отъ нея взе,
съсь радость се въвъ Него взрѣ,
възхитенъ си уста отвори,
просълзенъ благо заговори:

„ Сега отпускашъ, Боже мой,
съсь миръ и менъ слугата твой.
Азъ виждамъ днеска съ наслажден'е
приготвеното ни спасен'е! ”

Прот. Ив. п. Михайловъ.

Истината или лъжата?

По кой пътъ да вървимъ въ живота си?

Дръжте се, драги деца, винаги запътъ на истината. Той е най-правиятъ, най-прѣкиятъ и, заедно съ това, най-добриятъ пътъ. Само по този пътъ вървете презъ цѣлия си животъ. Той е пътътъ на правдата.

Ако ли, мое малко дете, тръгнешъ по пътя на лъжата, знай, че ти непремѣнно ще се заблудишъ и изгубишъ въ гора, изъ която никога не можешъ да излезешъ. Ако случайно направишъ грѣхъ, чистосърдечно и искрено го изповѣдай, защото, ако го скриешъ, това значи, че ти искашъ да спасявашъ лъжата. Първата и най-мъничка лъжа води къмъ друга

по-голѣма, по-тежка. По такъвъ начинъ твоятъ грѣхъ ще се увеличава, ти по-мъжко ще намѣришъ пътъ къмъ истината. Ако пъкъ ти изведнажъ и искрено признаешъ своята лъжа, тя бързо ще се превърне въ добро.

Да, деца, правиятъ пътъ, пътътъ на истината, прави децата радостни и щастливи. Нашиятъ Спасител често обичаше да казва: „ Който е отъ истината той слуша Моя гласъ ”. (Иоан. 18:17). Любовъта, пламенната любовъ къмъ истината, създава чудно добъръ характеръ. Характерътъ пъкъ е най-голѣмото благо за човѣка.